

Bráðabirgðalög

um

lækkun á aðflutningsgjaldi af kolum og salti.

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Fjármálaráðherrann hefir tjáð Oss, að vegna þess hversu sjávarútvegurinn stendur höllum fæti sakir dýrtíðar, virðist nauðsynlegt að leggja undir með honum með því að lækka innflutningsgjald á þeim útlendum vörum, sem hann notar mest af, en vörur þessar eru kol og salt. Hinn núverandi kolatollur og salttollur er stórum hærrí nú en annars er ætlast til, og er ástæðan til þess sú, að tilætlunin var að vinna með tollum þessum upp halla þann, er varð af sölu kola og salts undir verði á styrjaldartímunum. En einmitt þess vegna eru tollar þessir alltilfinnanlegir eins og nú er komið, þegar saman er borið verð sjávarafurða og verð þess, sem til framleiðslunnar þarf, og verkalaun. Hins vegar þykir ekki gerlegt að greina milli aðflutningsgjalds af vörum þessum eftir því til hvers sem varan er ætluð. Fyrir því teljum Vjer brýna nauðsyn til að gefa út bráðabirgðalög um þetta efni samkvæmt 23. gr. stjórnarskrárinnar 18. maí 1920.

Því bjóðum Vjer og skipum þannig:

1. gr.

Aðflutningsgjald af kolum skal vera 5 krónur af smálest og aðflutningsgjald af salti 3 krónur af smálest. Að öðru leyti eru reglurnar um gjöld þessi óbreyttar.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi og gilda frá og með 12. þ. m.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 16. nóvember 1921.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Magnús Guðmundsson.